

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конто пош. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячною в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 20 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Відкрита рана.

Львів, 26. січня 1927.

Західні народи ніколи не мали зрозуміння для тієї відкритої рани, що називається національним питанням. Вони ніколи як слід не розуміли суті і тенденції відродженських і визвольних національних рухів просто тому, що національна свідомість на заході здебільшого давно поладнана чи то в напрямку державного, а тим самим і всякого іншого усамостійнення народів, чи то в напрямку затертя слідів плеємінної чи національної окремішності шляхом державної централізації і довготривалого денационалізаційного процесу в добі, заки всілякі розгортання новітніх національних рухів. Однак відродження ірландського народу не лише національно-політичне, але й національно-культурне з одного боку, а зростає каталонського руху в Іспанії і автономістичні тенденції в Ельзасі і Лотарингії починають і західним народам віч-на-віч ставити вагу і далекосіяність національного питання.

Найбільш знечуленими в національній kwestії є без сумніву французи. Те знечулення, недоцінювання, легковаження цього переважного питання, що разом складається на повне ігноранство, лягло в основу Версальського трактату і його „любопитних“ додатків висновків, як трактат про охорону національних меншостей, рішення Ради Амбасадорів і т. д. Ясно, що той славетний трактат про охорону національних меншостей, початково подуманий як правна безпека для дрібних національних груп мішаних територій, а опісля розтягнений на величезні національні групи, не лише не дав національним меншостям, арибним і великим (себто поневоляним народам) ніякої охорони, але стократно погіршив їх положення в порівнянні з передвоєнним.

Головну частину вини за теперішнє крайно важке положення національних меншостей і поневолення народів несе якраз Франція, та сама Франція, що колись визволяла згвалтованого ярма поневолені народи, якраз через своє союзницьке відношення до новостворених чи сукцесійних держав.

Означені відкрита рана національного питання звільна починає шквалити й французьких діячів. Висловом цього є стаття відомого радикального сенатора і б. міністра освіти Анатолія де Монзіє в „Le Figaro“ під нап. „Конгреси національних меншостей“.

Сен. де Монзіє зазначає на вступі, що від покінчення війни проблема національних меншостей увійшла на місце передвоєнної проблеми національності. В суті річ ніщо не змінилось, тільки клопоті Європи змінили свою назву. Гнобленням вчора став гнобленням нині. Безліч докорів і нарікань малих народів заливає Женеву й Париж. Проблема національних меншостей стає наголою проблемою європейського ладу.

Відбути в жовтні 1925 і в серпні 1926 р. конгреси національних меншостей, які зібрали 31 меншостей з 14 держав, намагалися формулювати загальні правила і принципи — як основу певного існу-

вання і розвитку національних груп в чужих державах. Однак — поки що безвиплидно. Постановлення справи національних меншостей на міжнародний ґрунт зустрічається з непереможним опором держав, в яких національна проблема виступає найгостріше. Держави з національними меншостями розпучливо борються перед дійсною охороною національних груп, заслонюючись своєю суверенністю. Зрештою, дуже важко сформулювати приемливі для всіх національних меншостей основні права для безпеки їхнього всебічного розвитку, а ще важче здійснити їх у практиці.

Національна більшість постійно проявляє тенденцію здеформувати меншості, вислати їх і знищити. Меншості — навпаки — всіма засобами протиставляються цьому процесові, обороняючи свою національну самостійність, самоозначення, незалежність й оригінальність. Зустріч цих супротивних тенденцій ставить з одного боку на денний порядок безчисленні насильства пануючих, а з другого боку безчисленні і перебільшені (!) скарги меншостей.

В таких умовах сен. де Монзіє не бачить ніякого помічного засобу для злагодилення цих супротивностей і розв'язки цього складного й поплутаного вузла, як роземні суди. Бо, не вважаючи на постійне загострювання національних протиріччів, ідея роземності може в останніх часах повеличатися значними успіхами.

Без сумніву, тут приходиться рахуватись з опором і неохотою держав підчинюватися міжнародним роземним судам, які вони вважатимуть підірванням їх державної суверенності. Але чи вони в багатьох інших справах, які так само зачіпають їх незалежність, не піддаються

роземним судам? А зрештою — на думку сен. де Монзіє — для проблеми національних меншостей він не бачить іншої розв'язки.

Стаття сен. де Монзіє вказує, що навіть в колах, об'єжжених досі глухотою і слотою у відношенні до національної проблеми, починає ставати актуальним це переважне питання повсюдної Європи. Очевидно, важко вимагати, щоб переважна, вибухова національна проблема як стій найшла повне зрозуміння і вдоволячу розв'язку, однак її освідомлення в західно-європейському світі є вже кроком вперед. До повного зрозуміння ваги цієї проблеми ще далеко. На це вказує між іншим привичка розглядати проблему національних меншостей — як однорідну цілість. А тимчасом не є вона однорідною, тільки — навпаки — різнорідною, вже хоч би тому, що під „національні меншості“ підтягнуто поневолені територіальні народи, чи кількісною частини великих народів. Шлях до розв'язки меншостевої проблеми веде через переведення відтінків і нюансів цієї проблеми, а далі через припоровлення до територіальних поневоленних народів права самоозначення. Тоді остануть тільки дійсні національні меншості, яких охорону можна легко перевести чи базуючи їх безпеку на створених ад hoc постановах міжнародного права, чи то шляхом роземних судів, чи вкінці на основі взаємності між заінтересованими сусідніми державами.

Очевидно, проволікання з розв'язкою національного питання криє в собі безліч небезпек, створюючи стан безнастанного замшання в Європі і накопичуючи палиний матеріал до неминучого вибуху.

Пануючі і неволені.

Проф. Бодуен де Куртене про польську національну політику.

Важка проблема для людей глухих. — Право боротьби за рівноправність. — „Польська політика шкідлива для Польщі“. — Наслідкування анахронічних методів — Триумф чи смуток? — Марш. Пілсудський.

(Від власного кореспондента.)

Варшава, 24. січня 1927.

Невже ні з одним Поляком не можна стрітнутися, аби розмова не розпочалася від моралів на тему „любовності“, від проповіді про обов'язки громадян та від софістсько-схоластичних доказів на правильність політики екстермінації? Така думка не раз приходить людині, яка зі службового обов'язку мусить раз-у-раз стрітатися із польськими діячами, пізнавати їхній спосіб думання та ґрунт, на якому зроджений і виплеканий їх світогляд. Здавалось би, що відповідь на поставлене питання буде безумовно негативна й не допускаюча виїмків — такий багатий і такий основний досвід у цьому напрямку. Та ні — немає справді правил без виїмків. Безспірною правдою є, що поруч із усією розбіжністю суспільно-політичних поглядів, яка існує поміж тим чи іншим членим діях реакційної польської правниці і радикальної лівниці, поруч з ріжницею між тими таборами, якої ніхто чейже не стане негувати, існують певні спільні

дороговкази для їхніх думок, існують певні спільні категорії, які надають спеціально їх відношенню до всіх не-поляків певну спільну специфічну закраску. Розмова, яка ось тут нижче наведена — є виїмковим випадком, є виїмком, потверджуючим загальне правило, а проте є теж доказом на існування виїмку.

Находимо цей виїмок у кабінеті великого вченого, великого старого борця за ідею свободи народів, проф. Бодуен де Куртене, що в р. 1913 був присуджений на два роки твердині за книжку п. н. „Національний і територіальний принцип в автономії“. Славлений своїм народом тоді, коли нарід був у неволі, нині, коли здійснилися навіть немірні визвольницькі мрії народу, старий борець, усунутий від усякого активного життя, а за свою вірність давнім голошенням гаслам окликаний мало не зрадником!

Проф. Бодуен де Куртене прийняв підписаного з питомою йому сердечністю, дарма, що ледви під-

НА ПАТИ
Обув—Одіж—Сукно
поручає українська фірма
РЕГУЛЯТОР
Львів, Ринок ч. 43.
Ілюстрований цілий рік даром.

вівся після недавньої важкої недуги. Говорить короткими обривчастими реченнями і звертає перед усім увагу на дивну йною пам'ятю та вмілістю чудового прецизного формулювання своїх світлих думок. Певно, не з усіма ними можна нам без застереження погодитися, нпр. пацифізмом, а проте вони варті того, аби подати їх у цілості й без ніяких самовільних змін.

— Кажете говорити про „важку“ проблему національних меншостей. Певно, коли люде дурні, то й такі справи трудно їм вирішити; коли булиб мудрі, то й розпугали би їх легко. Щодо української справи, то польський погляд на неї повинен бути ідентичний з українським.

На вступі мушу застерегтися, що я є противником розв'язування тих проблем нагальними методами з чийогонбудь боку. Таке моє становище диктоване виключно оглядом на тих малих і бідних людей, на яких найважче відбиваються нагальні зриви. Тому я є проти настільки зміни існуючих кордонів, бо хто цього хоче, той помагає злочинцям з погляду загальнолюдського. Зате боротьбу в межах права вважаю правом кожної людини. Це не тільки право, але й обов'язок боротися за рівноправність народів, за визволення себе зі стану юрби упродовження.

Польська національна політика є шкідливою для Польщі тому, що її державні мужі це звичайні хуторяне (ludzie zasciankowi) без широкого світогляду і в своїй політиці не посуваються даліше наслідування чужих взорів: колишньої Росії, Мадярщини чи Прусії, або нинішньої Італії — клясичної країни гнету. В інтересах Польщі є саме йти назустріч вимогам поодиноких національностей. Я є прихильником принципу: „ai sez taig — i-liszez pasze!“ (дайте жити й розвиватися!). Але сучасні наші голови не доросли до розв'язання таких завдань. Вони дивляться на інші національності, як на ірицьків і Горпин і не хочуть признати, що інші мають теж право до всього того, що й вони самі. Характеристичною ця політика є при університетській справі: це політика вічного гандриччя (przekomata-gzania się). Нпр. сперечатися за те, що український університет має бути не у Львові, це просто велика глупога; навпаки, єдина розв'язка цієї справи, це повний український університет у Львові. Боятися бінок між українськими й польськими студентами. Хай б'ються, — поб'ються і перестануть. Ось билися студенти чехи з німцями у Празі, а нині всетакі існують там поруч себе німецький і чеський університети.

Вимога якихось політичних деклараций? Від кого? Від партій? Партії партіями, а нарід народом. Треба мати настільки практичного зміслу, щоб зрозуміти, що енергії освідомлювочі

(Продолжение бух.)

завоювання було те, що після шлюбу довідався про неіснуюче становище свого мужа, який грав роллю лікаря. Інші кажуть знов, що муж довідався з її милулого страшиного річ: що вона живе в крамничці, на яку позичив їй гроші якийсь майомий. Жінка отруїлася субліматом. Сумна історія, але насправді з моралі видати Дульських. Друга любовна пригода скінчилася сумно для молодого кельнера Гофмана, який прострелив собі груди в ресторані, поївши пива. Причина: брак взаємності в закох. музатки і постійне вживання морфію. Жертвою морфію впаав теж 21-літній Панасевич, який засмакував спершу в цьому наркотичу, а далі в чужих предметах. Підписував він декларації, кінти та рецепти чужими прописками, щоб дістати і гроші і морфію. Остаточою дістав 9 місяців.

— **Родинні трагедії.** У Вербожі Нижнім, біля Коломиї, селянин Ковбаснюк застрелив свою 21-літню жінку, наслідком давньої подруги нещастя. Давоа присежних виправдала обвинувачену селянку Стефанію Дмитрів, з Вербожі (Бобренчана), яка закопала в лісі свого новонароджену дитину, що вродившись упала на землю, а не була від її мужа. У Дрогобичі 16-літній синок Ожех стрелив до свого батька з револьверу, в обороні своєї мамі відчас суперечки.

— **Літературна новинка.** Всі, що колинебудь чули про одного з найбільших устелних сучасних комедієписців, Грістака Бернара, бога париських кабаре і сардонію, здивуються чимало, почувши, що він кандидат на одно з поважніших місць від французького сенату: на фотель безсмертного члена Академії. Він має би зайняти місце по нещаво помершій Рішпені. Грістак Бернар, славний своїм негавалючим гумором, засміє шодня пресу: дотепи, які кидав в розмові, збирають і передруковують. Бернар є теж величезним прихильником християнських загалок, які видає цілими альбомами; у поважних журналах „Літературні новини“ він веде постійно рубрику цих загалок. Виглядом своїм нагадує найповажнішого сенатора. „Французька Академія“, прийнявши його між своїх 30 безсмертників, зробить один з найсмішніших виборів, які колинебудь зробила поважна інституція.

— **Фільм та релігія.** У Білостоці гралися цікавий скандал. У тамошній кіні „Аполло“ давали „Бен Гур“. Місцевий рабінат домагався від дирекції, щоб вона арештувала виставу цієї фільми, тому, що цим ображує релігійні почування жидів. Коли дирекція відмовилася, ортодоксінні жиди якою пішли до кіни і анцидили сально, а директорія побила. Шойно тоді „Бен Гур“ шез із полотна. А у Львові жиди йшли масами на „Бен Гур“ і дарували йому те, що він став християнином, а вкінці за прощення жидівського народу і за спортову сцену на арені.

— **Заслужені жінки.** Останніми тижнями чимало визначних жінок відзначено ріжними почесними. Найбільша англіїка, Державна секретарка в англ. міністерстві освіти, графиня Атоль, авторка великого твору про історію воєн, дістала титул доктор „гоноріс каваз“ Оксфордського університету. — Талановита композиторка Етель Смит, що вже раніше дістала титул „дез“ з державним орденом, діждалася такої почеси. — Мюнхенський університет дав титул почесного д-ра англіїській економістці Беатрісе Веб, співтворці свого мужа Сіднея Веб автора творів з історії англіїського трейдунізму і „Про проблему бідноти“. За гуманітарну діяльність дав титул д-ра графині Гребен медичній факультет у Келісбергу. — Женецький університет дав цей самий титул секретарці Ліги Націй американці Кроулі за мірову пропаганду. — В Америці вперше призначено жінок членами „Національного Мистецько-наукового Інституту“, а саме письменницю: Еліту Уортон, Маргариту Пеленд, Ансу Репеліє і Мейрі Вуїкс-Фрікен. — До берлінської Академії письменників вибрани письменницю Рікарду Гух. — Шведська письменниця Сельма Лерберг дістала від Академії Наук у Стокгольмі золоту медаль.

— **Ювілей аналітичної хемії.** Для 26-го ч.м. святкувала англіїська наука 300-літні роковини для уродни хеміка Роберта Бойлса, одного з найбільших світових хеміків, уродженого в Ірландії. Є це одночасно ювілей основи аналітичної хемії. Його ім'єм є йзваний дошній закон про натис і емість газів. Він перший доказав фальшивість старої теорії про чотири основи елементи і він з'ясував, що хемічний елемент є нерозкладним тлом і сформулював правила хемічних поєднань.

— **„Як я то бачу“.** Автором цього інтересного, хоч загато суб'єктивного фельєтону, що друкувався в трьох останніх числах нашого щоденника, є проф. І.д. Скендідський. Через неугалу випав під фельєтону, який отримав привертаско на належне місце.

— **Гарний кабінет.** У Парижі арештували У бандитів-Поляків, які від довгого часу зручно грабили по всій Франції. Були вони зорганізовані в міністерський кабінет і мали розділені „теки“. Ос. призначили цих міністрів від чужих портфель: Паскальї, Новак, Пак, Баррас, панака Сик, Турек, Шипульський, Крамчик, Яворек.

— **Шляхецькі ворони.** Польські діди заступились. Почули, що радянський уряд арештає дома та верховности давних власників. І обирають віче у Варшаві.

ні, щоб подумати над способами, якими це вернутись до своїх маєтків на Україну та Білорусь. Окрема делегація прохала навісти свого нового посла Патека перед його віздом до Москви, щоб, як каже одна офіційна агенція, прихилили радянський уряд до фактичного виконання виданого ним декрету. Краще було би, якби польські діди з українських земель краще читали невиконані декрети власного уряду.

— **Світлова всьчина.** Віолетта Діжсон, яку ма-н судити за злам на Муссоліні, признана умово недужою. — Радянський уряд готов випродати збірку царських дорожчихностей, щоб ці гроші призначити на промисл: напів хоче їх міняти просто на машини та сирів. — На 16 півістів, що приїхали з ріжних країн на конкурс відгравання творів Шопена, 6 є з СРСР. Конкурс скінчиться 30 ч.м. призначено 4 нагороди. — В околицях Феррари відкопили найбогатші поклади залізної руди в Європі. Муссоліні таки має шасткі! — Лорд Керзон, зовсім так само як його славний покійний попередник того самого титулу, залюбки їде автом у повнім розго; наслідком цього розбита голова та рамена. — Епідемія еспанки в Німеччині така сильна, що в Штеттіні зачинено всі школи: 7000 недужих. У Штутгарті 12 випадків смерті. — З весело радянський уряд починає будову каналу, який має зедати Волгу з Доном; будова почнеться від Азовського моря. Другою будовою буде міст на Волзі в 15 милях від Саратова. По плану проф. Флорова мст має бути другий у світі щодо довжини: на 2624 метрів і буде коштувати 18,975,000 зол. рублів. — Єгипетський уряд не хоче дозволити німецькому єгиптологів Борхардтові продовжувати розкопки в Теламарі, тому, що він вивіз злати перед війною одну з найцінніших дорожчихностей: голову королеви Нефертті — жінки з найстаршою хлопчачою підстрижкою у світі.

— **Свобода ч. 5 містить:** Радикальний зід. Що раз гірше. Державна господарка в Польщі. Марево голоду на селі. Газетне розбишанство. Арештування білоруських послів. З польських справ. Правда про Аргентину. За що полаяла кров? Посередництво праші на Гушульській. Що чувати у світі? Новинки. Дописи з краю.

— **З кіно.** У кінках „Коперник“ і „Моруська“ починається одна з найкращих французьких фільм „Два хлопчики“. Злодії з Парижа, на основі повісті відомого письменника Пєра Декурселя „Два сироти“. У головних ролях славна декламаторка Іветта Жильєр, красуня Жина Реллі і актор комедії Сімоє. У кіні „Палас“ починається фільм „Коли грають змисти“ на підставі одной з найкращих світових повістей „Геста Берлінг“ Сельми Лягерлеф.

— **Іван Зубенко: „Зірка“.** Оповідання для молоді на тлі визвольної боротьби. Накладом В-ва „Ока“ в Коломиї. 1926 р. Стор. 171, 16. Ціна 2 зол. Цікава і займалюча книжка, особливо для жінок і дічат, бо в оповіданні виводиться діва-героїня. Замовляти в редакції „Живої Долі“, Коломия, Нова 1, або в В-ві „Ока“, Коломия, Євангеліцька 7.

3 Т-ва „Луг“ у Львові.

Отворення руханкової салі львівського „Лугу“.

Одним із доказів успішної праці виконавчого комітету Центральної Ради „Лугу“ у Львові є йзбутий їй переданий тим комітетом руханкової салі до диспозиції львівському „Лугу“. Салі міститься при вул. Коперника ч. 5, у партері. Це салі переданою „Повітові Сич“, в якій зосереджувався весь сичовий рух у краю і за якою є й гарна традиція, бо з неї пішла й організація українського сичового стрілецького.

Відновлену салю, заосмотрену компетентно у прикладі до німецької, а частинно й до шведської руханки, передано до вжитку львівського товариства дня 19, січня ч.р., себто на наш Йордан. Свято відкриття започаткував гарною промовою голова виконавчого комітету Центральної Ради „Лугу“ д-р Роман Дашкевич. Явилися всі члени товариства, багато запрошених гостей, для яких уладжено забаву з танцями („комплет“), що трівав від 8 год. понод до 10. вечером. Усі присутні тишалися новим нашим здобутком та новим осередком освітньо-спортового руху у Львові.

Товариство „Луг“ у Львові матиме тепер спроможність відбувати правильно руханкові вправи, як також вести на ширшу скало освітню роботу їй користати з преси, бо при салі уладжено читальню, заосмотрену у всі українські та деякі німецькі, польські й чеські часописи. І в цій діяльній товариство може сповнити велику місію.

Слід їде зазначити, що з салі львівського „Лугу“ могли би користати й інші товариства та клуби, бо прилад до шведської руханки, до шеру їй атлетичні будув. скоро доповнені. Гарне положення в центрі міста й вимір салі можуть стати для неогданого українського товариства у Львові в пригоді при влаштуванні всяких імпрез та виступів на ширшу скало.

Побажати, щоб життя у львівському „Лугу“ закінчило відтепер же жовіть: щоб нова домка стала справжнім центром для цілого лугового руху в краю.

Всячина.

Похорони собаки. У державі Вірджинії, містечку Кантіко, дохвали з великою помпою старого.. бульдога Джікса, який дові роки плавав по морі з місцевими моряками. За своє життя собака виплутував чимало людеї і дістала ріжні медалі. Коли їй трупа спустили у воду, на всіх кораблях прийняли прапори, а оркестра відгавала похоронний марш. Неодня наш громадянин бажав би після смерті дожити такої пошани!

† Посмертні згадки.

о. Теофіл Біликевич, парох Раківця, богородчанського деканату, помер для 13. січня ч.р. в 65. році життя і 40. р. священства. Покійний був чи не одиний між священниками, а то й світськими інтелігентами солотвинського судового повіту, що пчувався обовязок громадянської приї. Довголітній голова філії „Просвіти“ і „Сільського Господаря“, політичний організатор і діяльний кооператор, вложив чимало туду у зорганізуванні повіту. Побіч люстрації читальне організував поїзани з відчантами, заводив бібліотеку, давав напрямні праці, загалом піклувався читальнями як справжній голова. Сам поступовий господар, живо інтересувався загннєм селен, узя їх раціональної господарки, заводив — за фаховою порадою свого кузина, бл. п. С. Кузика — досвідні поля, спроваджуючи добрі насіння, штучні погної, а передовсім расову худобу. За його прикукою основано теж філію „Сільського Господаря“ в Солотвині. Для боротьби з лихвою заложив у Солотвині кооперативу „Самопоміч“, обісля „Народний Дм“, а в своїйому селі райфайзенку: щоб дати їм змогу їстинувати, акладав у них власні гроші, які потім у війні ї потрапили. У своїй парохії вбудував дві муровані школи (одну в матерній, а другу в дочерній у Криш), а крім того церкву і читальний дім, який перебув щасливо й війну. Інтензивно працював також як політичний організатор, при чому амів усе вичити, де кінчиться інтерес партії, а зачинається загально-національний інтерес. Війна зруйнувала його матеріально, але не зменшила у нього інтересу для народної справи. По приході польської влади був арештований, а після того працював передовсім над відбудовою власної парохії. Дуже гостинний і товариський, умів згуртувати коло свого дома майже всю інтелігенцію з околиці, яка радо помагала йому в праці і вибрала головою тов. „Родина“. Рідна земля хай буде пером доброду громадянину!

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніпрянського Театру О. Міткевич:

Четвер 27. І. — Маруса Богуславка.
Субота 29. І. — Циганка Аза.
Неділя 30. І. — Вія.

Еділче-Рафінерія:
Пятниця 28. І. — Барон Кіммель.
Понеділок 31. І. — Шалапут. 2—3

Концерти Українського Національного Хору Д. Котка:

Пятниця 28. І. — Скалат.
Субота 29. І. — Грималі.
Неділя 30. І. — Грималі.
Понеділок 31. І. Бірки великі. 528 1-1

З приватної ініціативи з правом приватності в Рогатині. Вступні іспити відбудуться в днях 3, 4 і 5. лютого 1927. До іспити привезти останнє шкільне свідоцтво та слідство моральності за час перерви в науці. — Чайковський, управитель. 1381 2—3

Проститься Ви. П. адвокатів, лікарів і інженерів, які пошукують місця осідку, зголошуватися до Народної Канцелярії, Львів, вул. Костюшка ч. 1а по ближій інформації. 1—3

Оповідка. Товариство „Українська Бесіда“ у Львові улаштує для 29. січня 1927 товариські сходини з танцями, на які Вид. Члени запрошуються разом з ро-инами. Дешевий і добрий буфет. Початок о годині 9 вечер. 1390 1—1

З нагоди Загальних Зборів львівської Адвокатської Палати (5. II.) і Союзу Українських Адвокатів (6. II.) та сполученого з ними зладу українських адвокатів з цілого краю, улажує Союз Українських Адвокатів разом з Українським Півднічним Товариством в суботу, для 5. лютого 1927 р. в с.с. „Бесіда“ вул. Рутенської ч. 22 (нова домка через ганок на право) **товариські сходини українських правників з танцями**, з яких увесь дохід призначений на утворення надзвичайного доповового фонду для вів і сиріт по українських адвокатах і кандидатів адвокатури. Звичайний стрій, мінімальні вступні, танці і добрий буфет у власному заряді, який ласкаво обиди Вл. Меценасови, знамениті салюнола оркестра. Хто би через неогдану не дістав запрошення, згодити зголошуватися до Вл. д-ра Лидиньки, який урядуватиме на „Бесіді“ починаючи від 2. лютого між год. 6. а 7. вечером. 1399 1—3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИ** Ігнатійч Львів. 956 50-7

4 ЗОЛ. коштує цукорничка з лопаткою з хінського срібла у Мандля, Коперника ч. 14. 1365 3—7

СТАРШІЙ кавалер, висний державний урядник, бажав одружитися зі старою панною, брунеткою, до 45 літ. Першенство мають старші учительки і уряднички. Відповіді очікується до кінця січня ч.р. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Добрий муж“. 1346 4—4

В.О.Ц. Торговельні Курси І. Гіршпрунга, Лічачівська 34, приймає вписи на новий 5-місячний торговельний курс для до-ростлих і писання на машині. 1367 3-4

ПАННА літ 35, середнього росту і туші, пристійна, власнотелька добре просперуючого підприємства, що має посагу 2,500 дол., подружить мужчину на відповідним становищу. Кавалери-Українці мають першенство. — Поважні зголошення зі знимкою до адміністрації „Діла“ під „Підприємство 2,500“. 1382 1—2

ПАРОХІЯ підгірська положена в лісній околиці в сусідстві кліматичної стації, біля гостиниці, 7. кл. залізнична стація, добрі будинки, 58 га доброго поля за даними за відповідну парохію на долах. — Зголошення в редакції під „Заміна“. 1371 2—3

УМЕБЛЬОВАНА фронтова кімната з осібним входом до кнайму від 1. лютого. Жуліньського 12, партер на ліво. 1386 1—1

ОСОБА старша, чесна, самітна, знаючи добре сільське і домашнє господарство, пошукує місця господині. — Львів, вул. Краських ч. 11а, до п-ні Пендиківой. 1388 1—1

ДЯК-дирігент, чесний, працюючий, творчий, з добрим голосом, глядає негайно посади. — М. Волошакевич, Ляшки залезані біля Крукевич. 1387 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р Фелікс Ган Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка **Львів, Городецька 46.** Телеф. 834
Пересилчення Рентгеном. 1170 27-35

Лікарсько-дентистичне Заведення
д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.
Пильомбування й винищення зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на американську систему. Пациєнти з провісці полагоджуються в найкоротшому часі. П. Т. урядовим і студентам значна зніжка. 1325 Полекші в сплатах. 5—5

Найуспішнішим средством умиротворення

РЕВМАТИЗМ

ЛОМАННЯ БІЛЬ ГОЛОВИ І ЗУБІВ

є випробований на 30 літ

І НАТОРОДЖЕНИЙ МЕДАЛЯМИ

ВЗНІКАЄ ЛАТІНКАМИ І ТЕРМІНОМ ДО НАВУТИ ВСЮДИ

БІЛЬ ГОЛОВИ І ЗУБІВ

АПТИКА МІКОЛАША

Львів.

Вертаючим з заграниці

перекладає дешевю й деталізує всякі документи в мовах: чеській, німецькій, українській і польській — судом записки 1353 перекладач 3—3

Д-р Ол. Барилля
Львів, Театинська 31.

Одинокий у Львові через **Ford Motor Company** авторизований спеціальний вартар до правозів „Ford“ і орг. складові часті 1339 по фабричних цінах поручає 2—3

Витовд Транда
Львів, Подлепської ч. 2.

Приготовляє **КОНЦЕРТИ** „Жадає повного „МУЗИЧНОГО КАТАЛОГУ“ який висилає за надісланими 1—3 зок. в значках поштових **Книгарня Наука** Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 19. 991 15—15